

УХВАЛА КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним поданням 50 народних депутатів України щодо офіційного тлумачення положень пункту 5 частини п'ятої статті 126 Конституції України, пункту 5 частини першої статті 15, словосполучення «вчинків та будь-яких дій, що порочать звання судді і можуть викликати сумнів у його об'єктивності, неупередженості та незалежності», що міститься в абзаці п'ятому статті 6, у системному зв'язку зі статтями 6, 10 Закону України «Про статус суддів»

м. Київ
5 травня 2010 року
№ 29-у/2010

Справа № 2-30/2010

Конституційний Суд України у складі суддів:

Стрижака Андрія Андрійовича — головуючого,
Бауліна Юрія Васильовича,
Бринцева Василя Дмитровича,
Вдовіченка Сергія Леонідовича,
Дідківського Анатолія Олександровича,
Домбровського Івана Петровича — доповідача,
Колоса Михайла Івановича,
Лилака Дмитра Дмитровича,
Мачужак Ярослави Василівни,
Нікітіна Юрія Івановича,
Овчаренка В'ячеслава Андрійовича,
Стецюка Петра Богдановича,
Ткачука Павла Миколайовича,
Шишкіна Віктора Івановича,

розглянув на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційним поданням 50 народних депутатів України щодо офіційного тлумачення положень пункту 5 частини п'ятої статті 126 Конституції України, пункту 5 частини першої статті 15, словосполучення «вчинків та будь-яких дій, що порочать звання судді і можуть викликати сумнів у його об'єктивності, неупередженості та незалежності», що міститься в абзаці п'ятому статті 6, у системному зв'язку зі статтями 6, 10 Закону України «Про статус суддів» від 15 грудня 1992 року № 2862–XII (Відомості Верховної Ради України, 1993 р., № 8, ст. 56) зі змінами.

Заслухавши суддю-доповідача Домбровського І. П. та дослідивши матеріали справи, Конституційний Суд України

установив:

1. Суб'єкт права на конституційне подання — 50 народних депутатів України — звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням дати офіційне тлумачення положень пункту 5 частини п'ятої статті 126 Конституції України, пункту 5 частини першої статті 15, словосполучення «вчинків та будь-яких дій, що порочать звання судді і можуть викликати сумнів у його об'єктивності, неупередженості та незалежності», що міститься в абзаці п'ятому статті 6, у системному зв'язку зі статтями 6, 10 Закону України «Про статус суддів» (далі — Закон). Автори клопотання просять дати відповідь на питання: «як розуміти словосполучення «вчинків та будь-яких дій, що порочать звання судді і можуть викликати сумнів у його об'єктивності, неупередженості та незалежності»; чи є порушенням присяги судді допущення ним вчинків та будь-яких дій, що порочать звання судді і можуть викликати сумнів у його об'єктивності, неупередженості та незалежності; чи передбачають ці положення обов'язкове звільнення судді з посади органом, що його обрав або призначив, через порушення ним присяги — допущення таким суддею вчинків та будь-яких дій, що порочать звання судді і можуть викликати сумнів у його об'єктивності, неупередженості та незалежності; чи є порушенням присяги допущення суддею вчинків (дій) — отримання матеріальних благ чи здійснення витрат, неспівмірних з доходами судді, членів його сім'ї; чи є порушенням присяги допущення суддею вчинків та будь-яких дій, що не відповідають морально-етичним принципам».

Практичну необхідність в офіційному тлумаченні зазначених положень Конституції України і Закону народні депутати України аргументують потребою застосування цих норм, зокрема, Верховною Радою України при розгляді питання про звільнення судді за порушення присяги і недопущення прийняття нею необґрунтованого рішення.

2. Перша колегія суддів Конституційного Суду України Ухвалою від 28 квітня 2010 року відмовила у відкритті конституційного провадження у справі на підставі пункту 2 статті 45 Закону України «Про Конституційний Суд України» — невідповідність конституційного подання вимогам, передбаченим цим Законом.

3. Вирішуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Конституційний Суд України виходить з такого.

Відповідно до Закону України «Про Конституційний Суд України» підставою для конституційного подання щодо офіційного тлумачення Конституції України та законів України є практична необхідність у з'ясуванні або роз'ясненні, офіційній інтерпретації їх положень (частина перша статті 93), конституційне подання має містити правове обґрунтування необхідності в офіційному тлумаченні (пункт 4 частини другої статті 39).

Однак у клопотанні народні депутати України не навели правового обґрунтування практичної необхідності в офіційному тлумаченні положень пункту 5 части-

ни п'ятої статті 126 Конституції України, пункту 5 частини першої статті 15, словосполучення «вчинків та будь-яких дій, що порочать звання судді і можуть викликати сумнів у його об'єктивності, неупередженості та незалежності», що міститься в абзаці п'ятому статті 6, у системному зв'язку зі статтями 6, 10 Закону, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 2 статті 45 Закону України «Про Конституційний Суд України».

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 150, 153 Конституції України, статтями 39, 45, 50, 93 Закону України «Про Конституційний Суд України», Конституційний Суд України

УХВАЛИВ:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним поданням 50 народних депутатів України щодо офіційного тлумачення положень пункту 5 частини п'ятої статті 126 Конституції України, пункту 5 частини першої статті 15, словосполучення «вчинків та будь-яких дій, що порочать звання судді і можуть викликати сумнів у його об'єктивності, неупередженості та незалежності», що міститься в абзаці п'ятому статті 6, у системному зв'язку зі статтями 6, 10 Закону України «Про статус суддів» від 15 грудня 1992 року № 2862–XII (зі змінами) на підставі пункту 2 статті 45 Закону України «Про Конституційний Суд України» — невідповідність конституційного подання вимогам, передбаченим цим Законом.

2. Ухвала Конституційного Суду України є остаточною.

КОНСТИТУЦІЙНИЙ СУД УКРАЇНИ